

Sygn. akt: I C 193/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Hanna Woźniak
Protokolant:	sekr. sądowy Jagoda Mazur

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 r. w Wąbrzeźnie

sprawy z powództwa J. G. (1)

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda J. G. (1) kwotę 10.811,76 (dziesięć tysięcy osiemset jedenaście 76/100) złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 02 marca 2015 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda J. G. (1) kwotę 4.403,77 (cztery tysiące czterysta trzy 77/100) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;
- zarządza zwrócić powodowi niewykorzystaną część zaliczki w kwocie 154,23 (sto pięćdziesiąt cztery 23/100) złotych zaksięgowaną pod poz. ZS (...) p.12 na numer konta (...).

SSR Hanna Woźniak

Sygn. akt I C 193/15

UZASADNIENIE

W dniu 2 marca 2015r. powód J. G. (1) zastępowany przez pełnomocnika w osobie adwokata wystąpił do tut. Sądu z pozwem skierowanym przeciwko pozwanemu (...) S.A. w W., w którym domagał się zasądzenia kwoty 10.811,76 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa wg norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Uzasadniając swoje stanowisko powód podał, że w październiku 2014r. zlecił warsztatowi samochodowemu J. R. posiadającemu ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej w towarzystwie ubezpieczeniowym pozwanego usunięcie usterki skrzyni biegów pojazdu, która to czynność została przeprowadzona wadliwie i doprowadziła do uszkodzenia skrzyni biegów. (k.2-5). Powód swoje żądanie podtrzymał następnie na rozprawie (k.58).

W odpowiedzi na pozew i dalszym piśmie procesowym pozwany reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, kwestionując je zarówno co do zasady, jak i wysokości. Pozwany potwierdził, iż udzielał ochrony ubezpieczeniowej J. R. prowadzącemu zakład mechaniki pojazdowej, w

którym powód przeprowadzał naprawę pojazdu i zanegował istnienie legitymacji procesowej powoda, ponieważ nie jest on właścicielem pojazdu, w którym przeprowadzono naprawę. Wg pozwanego brak jest dowodu, iż do uszkodzenia skrzyni biegów w pojeździe doszło w następstwie wadliwej naprawy, a nie w skutek awarii, która stanowiła podstawę zlecenia naprawy ubezpieczonemu (k.34-35, k.46-48).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. G. (1) użytkuje pojazd należący do swojego bratanka S. G. (1), marki A. (...) z 2002r. o nr rej. (...), w którym w październiku 2014r. doszło do przejściowego zablokowania półautomatycznej skrzyni biegów na czwartym biegu. W celu zdiagnozowania problemu i usunięcia usterki powód udał się wówczas do warsztatu naprawy J. R. przy ul. (...) w W., gdzie stwierdzono zbyt niski poziom oleju w zbiorniczku wyrównawczym od siłownika zmiany biegów oraz występowanie czarnego osadu. W warsztacie J. R., pracownik M. R. dokonał uzupełnienia tego oleju poprzez zdjęcie korka ze zbiornika wyrównawczego, wlanie 100-150 ml oleju, a następnie zamknięcie korka. Następnie właściciel warsztatu poinformował powoda, że zachodzi konieczność wymiany całego oleju w skrzyni biegów pojazdu, a wskazana czynność została przeprowadzona w warsztacie J. R. w kolejnym dniu przez pracownika R. T.. Następnie powód odbył krótką przejażdżkę samochodem i wobec braku problemów za skrzynią biegów zapłacił J. R. za wykonaną usługę kwotę 360 zł.

Dowody:

- **upoważnienie (k.20);**
- **pismo S. G. (1) do (...) (k.21);**
- **zeznania świadka S. G. (1) (k.66v);**
- **zeznania świadka J. R. (k.58v);**
- **zeznania świadka M. R. (k.58v-59, z dnia 23.05.2017r. k.167, czas rejestracji 00:01:53-00:05:46);**
- **zeznania świadka R. T. z 22.12.2016r. (k.124-124v, czas rejestracji: 00:01:56-00:07:42);**
- **zeznania powoda z 22.12.2016r. (k.124v-125, czas rejestracji: 00:11:07-00:24:08).**

W dniu 9 października 2014r. powód użytkowanym przez siebie pojazdem udał się do B., kiedy to w trakcie jazdy zablokowaniu uległa skrzynia biegów. Wskazana awaria spowodowała unieruchomienie pojazdu, co wiązało się z koniecznością jego odholowania do warsztatu, za co powód zapłacił 158,11 euro, a także uzyskania ekspertyzy dot. uszkodzenia pojazdu w wysokości 52,40 euro. W warsztacie napraw w B. stwierdzono, iż w mechanizmie sterującym biegami nie było w ogóle oleju, z czym wiązała się konieczność przeprowadzenia remontu, za który powód poniósł wydatek 2.305,44 euro.

Dowody:

- **rachunek nr (...) za naprawę wraz z tłumaczeniem z j.niemieckiego (k.9-12);**
- **ekspertyza wraz z tłumaczeniem z j.niemieckiego (k.13-16);**
- **rachunek za holowanie (k.17-18);**
- **zeznania powoda z 22.12.2016r. (k.124v-125, czas rejestracji: 00:11:07-00:24:08).**

Wyciek oleju z układu hydraulicznego mechanizmu sterowania biegami w skrzyni biegów samochodu użytkowanego przez powoda został spowodowany rozszczelnieniem przewodu wysokiego ciśnienia, do którego doszło z powodu przeprowadzonego w warsztacie J. R. dolania oleju do tego układu w sposób niezgodny z procedurą zalecaną

przez producenta pojazdu, a polegająca na wykonaniu kolejnych czynności, w szczególności: poziomego ustawienia pojazdu, odłączenia wtyczki elektrycznej od układu sterującego, poluzowania zbiornika ciśnieniowego z czym powinno wiązać się podniesienie poziomu oleju, odkręcenia korka zbiornika wyrównawczego, skorygowania poziomu oleju, który powinien zawierać się w obszarze zakreskowanego pola, dokręcenia zbiornika ciśnieniowego w przypadku prawidłowego poziomu oleju, dokręcenia korka zbiornika wyrównawczego, ponownego podłączenia wtyczki wiązki elektrycznej, włączenia zapłonu skutkującego obniżeniem poziomu oleju, wykonania kilku włączeń i wyłączeń zapłonu mającego na celu odpowietrzenie układu.

Dowód:

- *pisemna opinia biegłego z dziedziny techniki samochodowej (k.135-137) wraz z opinią uzupełniającą wydaną na rozprawie 23.05.2017r. (k.167-167v czas rejestracji: 00:15:52-00:21:30).*

Po zgłoszeniu przez powoda szkody, pozwany będący ubezpieczycielem (...) w W. w oparciu o polisę (...) nr (...), odmówił mu wypłaty odszkodowania.

Dowody:

- *decyzja (...) z 01.12.2014r. (k.19);*

- *kompleksowe ubezpieczenie (...) doradca (k.49-50).*

Sąd zważył, co następuje:

powództwo okazało się w całości uzasadnione.

Pozwany jest ubezpieczycielem z zakresie odpowiedzialności cywilnej (OC) J. R. prowadzącego w W. działalność gospodarczą związaną z mechaniką pojazdową.

Zgodnie z art. 822 § 1 i 4 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

W myśl art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2016.2060 j.t. z późn.zm.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

W oparciu o powyższe unormowania, dla przyjęcia odpowiedzialności pozwanego konieczne jest wykazanie, że za szkodę wyrządzoną w mieniu powoda ponosi odpowiedzialność ubezpieczający J. R., natomiast ubezpieczyciel odpowiada w takich samych granicach, w jakich odpowiadałby sprawca szkody.

Odnosząc się do sformułowanego przez pozwanego zarzutu braku legitymacji procesowej powoda z tego względu, iż nie przysługiwało mu prawo własności przedmiotowego pojazdu, sąd ocenił go jako nieuzasadniony. Z wiarygodnych zeznań świadka S. G. (2) i jego pisemnych oświadczeń wspartych zeznaniami powoda wynikało w sposób jednoznaczny, iż J. G. (1) był użytkownikiem pojazdu marki A. (...) z 2002r. o nr rej. (...), a zatem jego posiadaczem zależnym (art. 336 k.c.), który z własnych środków finansowych pokrył koszt wszystkich prac wykonanych w warsztacie J. R., następnie koszt odholowania uszkodzonego pojazdu, ekspertyzy dot. zdiagnozowania uszkodzenia oraz jego naprawy w B.. O powstaniu uszczerbku można więc mówić wyłącznie w odniesieniu do majątku powoda. Z

tych względów sąd uznał, iż to powód, a nie właściciel pojazdu S. G. (1), posiadał legitymację procesową czynną do dochodzenia odszkodowania w niniejszej sprawie.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, iż powoda łączyła z J. R. umowa zlecenia, której przedmiotem było usunięcie usterki w pojeździe marki A. (...) z 2002r. o nr rej. (...), która wcześniej spowodowała zablokowanie skrzyni biegów na czwartym biegu. Zgodnie z art. 734 § 1 k.c., przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Przyjmujący zlecenie, w myśl art. 471 k.c., ponosi odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, gdy podejmowane przez siebie działania wykonywał niezgodnie z treścią zobowiązania czy też wbrew wymogom należytej staranności. Na gruncie niniejszej sprawy ubezpieczającego J. R. należało uznać za profesjonalistę w swojej dziedzinie, skoro zawodowo zajmował się naprawianiem pojazdów, a zatem stosownie do treści art. 355 § 2 k.c. spoczywał na nim podwyższony standard staranności.

Przeprowadzone dowody w postaci zeznań świadków J. R., M. R., R. T. oraz powoda wskazują, iż w zakładzie (...) w przedmiotowym pojeździe stwierdzono zbyt niski poziom oleju w zbiorniczku wyrównawczym od siłownika zmiany biegów i dokonano uzupełnienia oleju poprzez zdjęcie korka ze zbiornika wyrównawczego i wlanie 100-150 ml oleju, a następnie zamknięcie korka, co było – jak jednoznacznie wynika z opinii biegłego z dziedziny techniki samochodowej J. W. – nie tylko zbędne, ale także przeprowadzone niezgodnie z procedurą zalecaną przez producenta pojazdu, wywołało wzrost ciśnienia i rozszczelnienie przewodu wysokiego ciśnienia, skutkujące całkowitym wyciekami oleju z mechanizmu sterującego zmianą biegów. Tym samym pomiędzy czynnościami przeprowadzonymi w zakładzie (...), a uszkodzeniem w pojeździe użytym przez powoda występuje adekwatny związek przyczynowy.

Wskazana opinia biegłego była jasna i nie zawierała wewnętrznych sprzeczności, zaś autorytet i wiedza osoby ją wydającej nie budziły wątpliwości sądu. Występujące w opinii stwierdzenia były poparte rzeczową, logiczną i spójną argumentacją, biegły wskazał przesłanki swojego rozumowania, a podstawę wnioskowania stanowiły przede wszystkim posiadane przez niego wiadomości specjalne, które w oparciu o zgromadzone w sprawie materiały dowodowe doprowadziły do sformułowania wniosków końcowych, które sąd w całości podziela. Pozwany nie zgłosił zarzutów do wskazanej opinii, natomiast wszystkie wątpliwości i kwestie podniesione przez powoda w jego piśmie procesowym z 4 kwietnia 2017r. zostały wyjaśnione w ustnej opinii uzupełniającej biegłego wydanej na rozprawie.

Okoliczność, czy w zakładzie (...) dolano oleju pod sam korek wlewu, czy też poniżej jego poziomu pozostaje bez większego znaczenia, ponieważ samo przeprowadzenie tej czynności było niewłaściwe, z uwagi na zastosowaną ilość oleju oraz niedochowanie przewidzianej dla tej czynności procedury. Z kolei twierdzenia pozwanego, iż awaria pojazdu na terenie Niemiec nie musiała stanowić następstwa wadliwej naprawy w zakładzie (...), lecz mogła być skutkiem istniejącej wcześniej awarii pojazdu, która była przyczyną zlecenia tej naprawy ubezpieczonemu, sąd uznał jedynie za spekulację, ponieważ nie zostały w żaden sposób wykazane zgodnie z art. 6 k.c.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż na gruncie dowodowym powód wykazał, iż naprawa usterki w pojeździe marki A. (...) z 2002r. o nr rej. (...) dokonana w zakładzie (...) została przeprowadzona niewłaściwie, wbrew wymogom należytej staranności, której należałoby oczekiwać od profesjonalisty trudniącego się zawodowo naprawianiem samochodów i w konsekwencji doprowadziła do konieczności dalszych napraw, narażając powoda na kolejne koszty, których dochodzi pozwem. Z powodu nienależytego wykonania zobowiązania J. R. ponosi więc pełną odpowiedzialność za szkodę na podstawie art. 471 k.c., co jednocześnie aktualizuje odpowiedzialność jego ubezpieczyciela, którym jest w sprawie pozwany.

Rozmiar szkody wynikał z wydatków, które J. G. (2) został zmuszony ponieść w związku z wadliwym wykonaniem usługi naprawy samochodu przez ubezpieczonego J. R. oraz samego wynagrodzenia, jakie powód uiścił za tę usługę w kwocie 360 zł, a ponieważ naprawa samochodu dokonana w zakładzie mechaniki pojazdów została przeprowadzona – jak wskazano - w sposób wadliwy i doprowadziła do kolejnej awarii, za słuszne należało uznać także domaganie się przez powoda zwrot kosztów tej naprawy wynoszącej 9.577,26 zł, co stanowiło równowartość 2.305,44 euro wg średniego kursu NBP tej waluty z dnia wniesienia pozwu, wynoszącego 4,1542 zł. Wydatek ten stanowił niewątpliwie

uszczerbek w jego majątku, skoro wcześniejsza naprawa nie doprowadziła do zamierzonego skutku i w jej następstwie powód musiał ponieść kolejne koszty. Poniesienie wydatków związanych z naprawą samochodu w B. stanowiło normalne następstwo błędnego działania pracowników J. R., natomiast poruszanie się pojazdem przez powoda na trasie do B. było typowym sposobem jego eksploatacji. Pozwany winien więc zwrócić powodowi wydatki związane z koniecznością naprawy samochodu także w zakładzie naprawy w B., skoro tam uległ on awarii. Jako uzasadniony sąd ocenił również wydatek związany z uzyskaniem ekspertyzy w zakresie ustalenia istniejących uszkodzeń pojazdu w kwocie 217,68 zł (równowartość 52,40 euro) oraz koszt wynajęcia lawety celem odholowania niesprawnego samochodu wynoszący 656,82 zł (równowartość 158,11 euro).

Zgodnie z umową ubezpieczenia stwierdzoną polisą (...) Nr (...) w zakresie klauzuli OC naprawy pojazdów pozwany (...)..A. w W. odpowiada do kwoty 30.000,00 zł, która stanowi sumę gwarancyjną, tj. górną granicę odpowiedzialności. Odpowiedzialność ubezpieczyciela według umowy ubezpieczenia zredukowana była również o 200,00 zł franszyzy integralnej. Franszyza integralna (inaczej względna lub warunkowa) oznacza próg wartości, po przekroczeniu którego ubezpieczyciel odpowiada za szkodę. Ubezpieczyciel dysponował zatem prawem odmowy likwidacji szkody w przypadku, gdyby jej wartość nie przekraczała 200 zł, co w realiach niniejszej sprawy nie miało miejsca. Nie ma więc racji pozwany twierdząc, iż w umowie ubezpieczenia zawartej z J. R. występowała franszyza redukcyjna powodująca konieczność pomniejszenia ewentualnego należnego odszkodowania o kwotę 200,00 zł, gdyż przeczy temu przedłożony przez niego dokument w postaci – „kompleksowego ubezpieczenia (...) doradca” (k.49-50), na który się powołuje.

W świetle powyższego sąd uznając powództwo za uzasadnione w całości w pkt 1 wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.811,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, tj. od 2 marca 2015r. do dnia zapłaty. O odsetkach ustawowych za opóźnienie w zapłacie przez stronę pozwaną należności na rzecz strony powodowej sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc. Albowiem, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu zawarte w pkt 2 wyroku sąd oparł na art. 98 § 1 i 3 kpc, kierując się zasadą odpowiedzialności za jego wynik. Powód wygrał proces w całości, dlatego pozwany jest zobowiązany jest do zwrotu na jego rzecz kosztów procesu. Zasądzona z tego tytułu kwota 4.403,77 zł obejmuje: 541 zł opłaty od pozwu, 2.400 zł wynagrodzenia pełnomocnika procesowego będącego adwokatem, ustalonego na podstawie obowiązującego w dacie wniesienia pozwu § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t.), 845,77 zł wydatkowanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego oraz 600 zł wydatków poniesionych w związku z osobistym stawiennictwem powoda na rozprawę.

W pkt 3 wyroku sąd zarządził zwrócić powodowi niewykorzystaną część zaliczki w kwocie 154,23 zł.

Sędzia

Hanna Woźniak

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...):

- (...);

3. (...)

W., 27.06.2017r.

SSR Hanna Woźniak